

II Міжнародна науково-практична Інтернет-конференція СУЧАСНІ ДЕТЕРМІНАНТИ РОЗВИТКУ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ

економічної безпеки ЗВО; слугувати в якості основи при прийнятті рішень на рівні держави про визначення основних напрямів розвитку сфери вищої освіти України з перспективою забезпечення економічної безпеки закладів вищої освіти, держави та національної безпеки в цілому.

Література

1. Мартинюк В.П. Економічна безпека вищих навчальних закладів в Україні: передумови оцінювання / В.П. Мартинюк // Економіка Менеджмент Підприємництво, № 25(II) / 2013 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://eme.ucoz.ua/pdf/252/24.pdf>.

2. Kaplan R.S., Norton D.P. The Balanced Scorecard – Measures that Drive Performance / R.S. Kaplan, D.P. Norton [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://hbr.org/2005/07/the-balanced-scorecard-measures-that-drive-performance>.

3. Бреус С.В. Використання збалансованої системи показників у діяльності вищих навчальних закладів / С.В. Бреус, Є.Б. Хаустова // Актуальні проблеми економіки. – 2016. – №9 (183). – С. 109-116. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ape_2016_9_15.

УДК 338.246.02(477)

Бугас В.В., к.е.н., доцент

Заєць І.Л., студент

Київський національний університет

технологій та дизайну

ІНВЕСТИЦІЇ В ЛЮДСЬКИЙ КАПІТАЛ

Сучасний розвиток української економіки вимагає переходу на інноваційно-інвестиційний шлях її розвитку. Це безпосередньо пов'язано і з

II Міжнародна науково-практична Інтернет-конференція СУЧАСНІ ДЕТЕРМІНАНТИ РОЗВИТКУ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ

розвитком людського капіталу, тобто основних характеристик, що визначають його як основного ресурсу підприємства. В першу чергу до таких характеристик можна віднести професійні, кваліфікаційні, здоров'я, мотивація, культура. Для утримання, а також і для їх вдосконалення потрібні від самої людини, організацій і суспільства в цілому значних витрат. Тому виникає питання про вкладення інвестицій в людський капітал. Дане питання є актуальним і поки що недостатньо дослідженим.

В сучасних умовах кожне підприємство першочергову увагу приділяє інтелектуальному потенціалу людини. Виробничі знання, уміння й професійна підготовка, якими володіє окрема людина є неоціненним багатством.

Науковий напрям у світовій економічній думці, що розвиває систему поглядів, виражених у концепції «людського капіталу», перебуває і нині на стадії розвитку, пошуку, який характеризується значним рівнем конкретних наукових результатів. У витоках теорії людського капіталу стояли класики економічної думки: А.Сміт, Д.Рікардо, К.Маркс, Дж.Міль. Визнання людини як особливого виду капіталу у 60-ті роки ХХ століття пов'язано з іменами Т.Шульца, Г.Беккера, Х.Боуена, Дж.Кендрика, Л.Туроу, М.Блауга та інші.

Питаннями теорії та методології людського капіталу в Україні займаються такі сучасні вчені як В. Антонюк, Д. Богиня, О. Бородіна, В.Васильченко, А. Гриненко, І.Єщенко, А. Колот, та ін.

Відтепер вирішення проблем формування і розвитку людського капіталу набуває нових рис, тому його дослідження доцільно здійснювати при поєднанні теорії людського капіталу з іншими теоріями. Нашою метою є аналіз людського капіталу в Україні на сучасному етапі, оцінка стану інвестування у його відтворення та розвиток, пошук шляхів підвищення якості людського капіталу на мікро- та макрорівні.

Функціонування людського капіталу та віддача від його застосування суттєво залежать від волі й зусиль людини – власника цього капіталу, індивідуальних інтересів, відповідальності, світогляду і загального рівня

II Міжнародна науково-практична Інтернет-конференція СУЧАСНІ ДЕТЕРМІНАНТИ РОЗВИТКУ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ

культури, в тому числі й економічної. Тому капіталовкладенням у людину притаманний вищий, ніж для звичайних капіталовкладень, ступінь ризику та невизначеності, а зміни обсягів людського капіталу в залежності від витрат принципово неможливо оцінити з високою точністю. Інвестиції в людський капітал перетворюють природний потенціал в трудовий та за наявності у особи мотивації, часу і праці створюють людський капітал. Найчастіше інвестиції в людський капітал поділяють на три основні групи:

- витрати на освіту: вартість загальної і спеціальної освіти, формальна і неформальна освіта, витрати на навчання за місцем роботи;

- витрати на охорону здоров'я: фізичне і психічне здоров'я людини. До них входять витрати на профілактику захворювань, медичне обслуговування, дієтичне харчування, покращення житлових умов;

- витрати на мобільність: завдяки ним здійснюється міграція людини з місця з низькою

- продуктивністю праці в місця з відносно високою, долається безробіття [1, с. 15].

Фундаментальним видом інвестування у людський капітал є освіта, яка забезпечує умови для формування молодої людини як особистості та професіонала у обраному напрямку навчання та подальшої праці. Однією з особливостей сучасного етапу розвитку економіки та надання освітніх послуг в Україні є досить низький престиж не лише робітничих та інженерно-технічних професій, але і соціально значимих та суспільно визначальних спеціальностей, до яких можна віднести професію вчителя, лікаря-педіатра, викладача та ін. студентів вузів III-IV рівнів акредитації – 787 грн. (в 2011 році – 732 грн.) [2, с. 340].

Дієвим заходом стабілізації та покращення рівня надання освітніх послуг в Україні є створення на державному рівні дієвої маркетингової стратегії визначення дійсної потреби різних секторів економіки у певних фахівцях та кваліфікованих робітниках із подальшою зміною державної освітньої концепції

II Міжнародна науково-практична Інтернет-конференція СУЧАСНІ ДЕТЕРМІНАНТИ РОЗВИТКУ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ

у напрямку її спрямування на підготовку дефіцитних фахівців у достатній кількості та на високому якісному рівні.

Наявний стан фінансування наукових досліджень в Україні знаходиться на критично низькому рівні, що, без впровадження дієвих заходів, може призвести до різкого скорочення науково-інноваційного потенціалу країни. Ситуація погіршується тим, що за оцінками українських науковців у країнах, де на наукові дослідження спрямовується менше ніж 2% ВВП, має місце руйнування інноваційного потенціалу і, як наслідок, відсутність або незначний внесок країни у світовий обсяг торгівлі високотехнологічною продукцією.

З метою запобігання подальшого руйнування інноваційного потенціалу України доцільним є негайне впровадження заходів щодо стабілізації економічного потенціалу України завдяки достатньому економічно обґрунтованому рівню фінансування наукових досліджень та розробок з різних фінансових джерел, зазначає К.І. Якуба [3, с. 182]. Проте, для забезпечення умов постійного відтворення людського капіталу необхідно персоналу надавати можливості для безперервного професійного навчання протягом всіх стадій життєвого циклу працівника на підприємстві.

Таким чином, інвестування у нагромадження, відтворення та розвиток людського капіталу є одночасно причиною та наслідком забезпечення сталого зростання матеріального та культурного рівня життя громадян. Забезпечення вітчизняної економіки достатньою кількістю кваліфікованих трудових ресурсів забезпечується інвестиціями у людський капітал. На сучасному етапі держава є основним інвестором у людський розвиток. Тому необхідно створити умови для суттєвого збільшення інвестицій домогосподарствами та підприємствами. Для підвищення ефективності функціонування людського капіталу держава повинна сприяти ліквідації заборгованості та підвищенню заробітної плати як основного джерела відтворення та нагромадження людського капіталу в усіх сферах докладання праці, оскільки низька заробітна плата та недотримання термінів її виплати суперечить якісному відтворенню як робочої сили, що нині

II Міжнародна науково-практична Інтернет-конференція СУЧАСНІ ДЕТЕРМІНАНТИ РОЗВИТКУ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ В УКРАЇНІ

функціонує на ринку праці, так і тієї, що прийде їй на зміну в майбутньому.

Література

1. Економіка та управління підприємствами машинобудівної галузі: проблеми теорії та практики, 2014, № 3 (27).
2. Державна Служба Статистики України/ Україна у цифрах 2013.- 2014
3. Якуба К. І. Особливості інвестицій у людський капітал: методологічний аспект / К. І. Якуба // Проблеми інноваційно-інвестиційного розвитку. – 2013. – № 5. – С. 180–185.

УДК 316.32

Будякова О.Ю., к.е.н., старший викладач

Горбенко Р.В., магістрант

Київський національний університет

технологій та дизайну

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Сьогодні всі активно говорять про глобалізаційні процеси у світі, але що таке глобалізація? Поняття «глобалізм» (від лат. «globus» – куля, тобто такий, що охоплює всю земну кулю) застосовується для визначення стилю у політиці, коли певне питання розглядається і вирішується у контексті загальних для людства проблем, що стосуються всіх і потребують для свого розв'язання спільних зусиль. На межі тисячоліть людство зіткнулося з надзвичайно гострими проблемами, які дістали назву «глобальні» і під якими розумітимемо сукупність суперечливих процесів, що є змістом сучасної кризи світової цивілізації. Глобальні проблеми створюють загрозу нормальному розвитку і навіть існуванню країн світу, потребують для відвернення цих катастрофічних